

## POSTANOWIENIE

Dnia 6 czerwca 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Błaszczyk

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 6 czerwca 2023 r.

wniosku obrońcy skazanego Z. S.

o wyłączenie sędziego od udziału w sprawie na podstawie art. 41 § 1 k.p.k. w zw. z art. 42 § 1 k.p.k.

### **p o s t a n o w i ł**

**wyłączyć sędziego Sądu Najwyższego A. B. od udziału w sprawie kasacyjnej o sygn. akt V KK 162/22.**

## UZASADNIENIE

Obrońca skazanego Z. S. o wystąpił, na podstawie art. 41 § 1 k.p.k. z wnioskiem o wyłączenie sędziów Sądu Najwyższego powołanych do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego przez Prezydenta RP na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa w trybie określonym przepisami ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. od rozpoznania sprawy kasacyjnej o sygnaturze akt V KK 162/22.

Uzasadniając wniosek obrońca podniósł, że powołanie tych sędziów do pełnienia urzędu sędziego Sądu Najwyższego nastąpiło w wyniku rekomendacji Krajowej Rady Sądownictwa w składzie ukształtowanym na podstawie nowelizacji z dnia 8 grudnia 2017 r., w odniesieniu do sędziego A. B. (wylosowanego do rozpoznania sprawy), aktualizuje się wynikające z jego wadliwego powołania domniemanie braku bezstronności, które w świetle poglądów prezentowanych w orzecznictwie Sądu Najwyższego, Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej

oraz Europejskiego Trybunału Praw Człowieka, oraz w piśmiennictwie, ma charakter niewzruszalny.

**Sąd Najwyższy zważył, co następuje.**

Wniosek obrońcy jest zasadny.

Autor wniosku wątpliwości co do bezstronności m. in. sędziego A.B. (wylosowanego do rozpoznania niniejszej sprawy), powołanego na urząd sędziego Sądu Najwyższego na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej w trybie określonym przepisami ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa, sygnalizuje nie w aspekcie personalnym, ale w aspekcie instytucjonalnym, co trudno odrzucić, mając na uwadze aspekt gwarancyjny instytucji wyłączenia sędziego, wynikający z orzecznictwa (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 12 maja 2022 r., V KO 37/22, baza orzeczeń Supremus, jak też argumentację przedstawianą w piśmiennictwie prawniczym, do którego nawiązano w przedmiotowym wniosku [m.in. J. Giezek, Zarys modelowego ujęcia bezstronności sędziego w aspekcie instytucjonalnym; P. Kardas, Instytucjonalne aspekty bezstronności sędziego. O proceduralnych podstawach i sposobach rozpoznawania wniosków dotyczących wyłączenia sędziego z uwagi na brak instytucjonalnych gwarancji bezstronności – oba opracowania (w:) P. Wiliński, R. Zawłocki (red.), Bezstronność sędziego w sprawach karnych w świetle zarzutu wadliwości jego powołania, Warszawa 2022]). Nie odrzucając argumentacji przedstawionej we wniosku, należało się odnieść z akceptacją do starania obrońcy, by sprawę jego mandanta rozpoznał sąd instytucjonalnie bezstronny (podkreślenie – SN), za czym, jak wskazano m. in. w powołanym wyżej judykacie Sądu Najwyższego przemawiała potrzeba zapobieżenia wystąpieniu skutków wyrażonych w uchwale trzech połączonych Izb Sądu Najwyższego z dnia 23 stycznia 2020 r., BSA I-4110-1/20, oraz ewentualnej skardze strony do ETPC, której wysoce prawdopodobne uwzględnienie stwarzałoby podstawę do wznowienia postępowania na podstawie art. 540 § 3 k.p.k., jak też prowadziłoby do odpowiedzialności odszkodowawczej Państwa.

Jedyną możliwością usunięcia, w tym wypadku, uzasadnionych wątpliwości natury konwencyjnej i konstytucyjnej, jak również zapewnienia stronie postępowania składu Sądu Najwyższego, w którym nie uczestniczą sędziowie

(sędzia) wobec których w orzecznictwie Sądu Najwyższego, Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej oraz Europejskiego Trybunału Praw Człowieka, oraz w piśmiennictwie formułowane są rzeczowe, silnie uzasadnione zastrzeżenia odnoszące się do udziału w procedurze nominacyjnej niespełniającej wymogów obiektywizmu i niezależności od władzy ustawodawczej i wykonawczej, było zatem uwzględnienie wniosku i wyłączenie SSN A. B. od rozpoznania sprawy kasacyjnej o sygnaturze akt V KK 162/23.

Kierując się powołanymi względami na mocy m. in. przepisu art. 41 § 1 k.p.k. orzeczono jak w części dyspozytywnej.